

Uthmans kalifat

Publicerad: 26 December 2011

Umar ibn al-Khattab, islams andre kalif, knivhöggs av den persiske slaven Abu Lu'lu'ah under gryningsbönen. När Umar låg på dödsbädden ombads han utse en efterträdare. Umar tillsatte då en kommitté på sex man med uppgift att välja nästa kalif.

Valet av Uthman som kalif

Denna kommitté bestod av Ali ibn Abi Talib, Uthman ibn Affan, Abdur-Rahman ibn Awf, Sad ibn Abi Waqqas, Az-Zubayr ibn Al-Awam och Talhah ibn Ubayd Allah som var bland de mest framstående följeslagarna till profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och som under deras livstid lovats Paradiset.

Enligt Umars anvisningar skulle denna grupp utse en efterträdare inom tre dagar och den utsedde skulle tillträda tjänsten dag fyra. Då två dagar gått utan beslut kände medlemmarna sig oroliga över att tiden höll på att rinna ut och att de fortfarande inte funnit en lösning på problemet. Abdur-Rahman ibn Awf erbjöd sig då att avstå titeln om de andra accepterade hans beslut. Alla var då överens om att låta Abdur-Rahman välja den nya kalifen. Han utfrågade varje kandidat och vandrade därpå runt i Medina för att höra vad folk ansåg. Han valde till slut Uthman som ny kalif då majoriteten av folket hade honom.

Ett enkelt liv

Uthman levde ett enkelt liv även efter att han blivit ledare för den islamiska staten. Det skulle varit lätt för en framgångsrik affärsman som honom att leva ett liv i lyx men han avsåg aldrig att leva så i denna värld. Hans enda syfte var att smaka på detta livets njutningar eftersom han visste att denna värld endast är en provning. Uthmans generositet fortsatte efter han blev kalif.

Kaliferna fick betalt för deras tjänster från statskassan men Uthman tog aldrig ut lön för sin tjänst. Han hade också för vana att befria slavar varje fredag, ta hand om änkor och föräldralösa barn och ge obegränsat med pengar i välgörenhet. Hans tålmod och uthållighet var bland de egenskaper som gjorde honom till en framgångsrik ledare.

Uthman uppnådde mycket under tiden vid makten. Han försvarade den muslimska staten mot bysantinerna och intog Libyen samt stora delar av Armenien. Uthman etablerade också tillsammans med hans kusin Mu'awiyah ibn Abi Sufyan, som var guvernör i Syrien, en arabisk flotta som stred i en rad viktiga slag mot bysantinerna.

Sammanställandet av Koranen

Av mycket större betydelse för islam var emellertid Uthmans sammanställning av Koranen som den uppenbarades för profeten. Han insåg att det ursprungliga budskapet från Gud oavsiktligen skulle kunna snedvridas genom olika texter och utsåg en kommitté som skulle samla in de kanoniska verserna och förstöra andra versioner. Resultatet är den text som idag är accepterad i den

muslimska världen.

Fientlighet från nya muslimer

Under hans kalifat mötte Uthman mycket fientlighet från nominella muslimer i nya islamiska länder som började anklaga honom för att inte följa profetens och de föregående kalifernas exempel. De tidigare följeslagarna till profeten försvarade honom dock ständigt. Dessa anklagelser påverkade honom inte utan han förblev en barmhärtig ledare. Även när hans personliga fiender attackerade honom använde han inte stadskassan för att försvara sig själv eller sitt hem. Som profeten Muhammed (över honom vare Guds frid och välskiensler) förutsett gjorde Uthmans fiender hans styre svårt genom att ständigt motsätta sig och anklaga honom. Hans motståndare smidde till sist planer mot honom, omringade hans hus och manade folk till att döda honom. Många av hans rådgivare bad honom att hindra angreppet men det gjorde han inte förrän han mördades då han reciterade Koranen, precis som profeten hade förutspått.

Anas ibn Malik har berättat följande:

Profeten klättrade en gång uppför berget Uhud med Abu Bakr, Umar och Uthman. Berget skakade då. Profeten sade (till berget): 'Håll dig fast, Uhud! För på dig finns en profet, en tidig sanningsenlig anhängare till mig och två martyrer.' [1]Sahih al-Bukhari

Källa:

Mohammad Adil 2007:
http://en.wikipedia.org/wiki/File:Mohammad_adil-Rashidun-empire-at-its-peak-close.PNG

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Sahih al-Bukhari